

Arrest

nr. 173 518 van 23 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE FEYTER loco advocaat V. NEERINCKX en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Santo Domingo (Dominicaanse Republiek) en beschikt u over het staatsburgerschap van de Dominicaanse Republiek. U vroeg voor de eerste maal asiel aan in België op 22 juni 2016 vanuit het gesloten centrum Caricole. U haalde toen aan dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst vreesde om vermoord te worden door uw ex-partner, de vader van uw kind. Hij dreigde dat indien u niet van hem kon zijn, u van niemand mocht zijn. Nadat een verzoeningsakkoord niks uithaalde en hij u bleef bedreigen, besloot u om op 12 mei 2016 de Dominicaanse Republiek te verlaten uit vrees voor uw leven. U werd aangehouden aan de Belgische grens omdat u niet over de juiste documenten beschikte. Het Commissariaat-generaal besloot op 13 juli 2016 om u de

vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Er kon immers geen enkel geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met uw ex-partner en u had bijgevolg uw vrees bij een terugkeer naar uw land van herkomst niet aannemelijk gemaakt. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde in zijn arrest d.d. 9 augustus 2016 dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en dat u niet hebt aangetoond dat u uw land van herkomst verliet uit vrees voor uw partner. Zo oordeelde de Raad dat u niet hebt aangetoond dat er aan de door u neergelegde verzoeningsakte enig geloof kan worden gehecht en stelde dat het door u neergelegde document voorkomt als opgemaakt voor uw asielprocedure. De Raad bevestigde bovendien dat, ook indien geloof zou gehecht worden aan uw verklaringen, quod in casu non, er gesteld kan worden dat de Dominicaanse autoriteiten tal van maatregelen nemen om de strijd tegen geweld tegen vrouwen aan te gaan en aldus redelijke beschermingsmaatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U vroeg vervolgens op 10 augustus 2016 voor een tweede maal asiel aan in België. U herhaalde uw vrees voor uw partner. Uw familie zou hem hebben gezien in uw wijk toen hij rondvroeg naar u en uw vrienden zouden u hebben ingelicht dat hij nog bedreigingen tegen u heeft geuit. Aangezien u werd bedreigd met de dood door uw ex-partner en aangezien in uw land van herkomst vrouwen worden gedood door hun ex na een scheiding, vreest u nog steeds voor uw leven bij een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek. U stelt dat de Dominicaanse autoriteiten corrupt zijn en hiertegen niks ondernemen. Ter staving van uw asielerlaas legde u nog een artikel d.d. 2 maart 2012 neer in verband met het geweld tegen vrouwen in de Dominicaanse Republiek.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielerzoek niet in overweging.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In voorliggend geval moet immers worden vastgesteld dat u uw huidige, tweede, asielaanvraag volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet (DVZ 2de AA, vraag 5.1, 5.2 en 7). U verklaarde daarnaast dat uw familie zag dat uw ex-partner naar u vroeg in uw wijk en dat uw vrienden u inlichtten over het feit dat hij u nog steeds bedreigt (DVZ 2de AA, vraag 1.1). Wat betreft uw bijkomende verklaringen kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielerlaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. Hierover moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Het nieuwe door u neergelegde krantenartikel d.d. 6 maart 2012 over geweld tegen vrouwen door onder meer hen partners en ex-partners kan evenmin een ander licht doen schijnen op de toenmalige appreciatie. Het Commissariaat-generaal heeft in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen hetgeen werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omdat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan het feit dat u problemen had met uw ex-partner en u, hoewel uw asielerlaas niet geloofwaardig werd geacht, er gesteld kan worden dat de Dominicaanse autoriteiten tal van maatregelen nemen om de strijd tegen geweld tegen vrouwen aan te gaan en aldus redelijke beschermingsmaatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan nog voor wat betreft uw verklaring dat er in uw land van herkomst veel corruptie en geweld is, waarvan veel geweld niet wordt aangegeven (DVZ 2de AA, vraag 5.2), opgemerkt worden dat vooreerst uit het arrest d.d. 9 augustus 2016 reeds bleek dat er voor u bij een terugkeer geen reëel

risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet aangetoond werd. Bovendien blijkt uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek plaatsvindt de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c Vw. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Dominicaanse republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 57/56/2. Verzoekster stelt:

"De bestreden beslissing is niet genomen binnen de termijn voorgeschreven door art. 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Art.57/6/2 Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na overzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.

Indien de vreemdeling zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8, § 1, en 74/9, § § 2 en 3, of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, moet de in het eerste lid bedoelde beslissing worden getroffen binnen twee werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, nadat de minister of diens gemachtigde het asielverzoek heeft overgezonden.

In casu werd de asielaanvraag van verzoekster ingediend op 10 augustus 2016, overgemaakt op 12 augustus 2016 en werd de beslissing pas aan verzoekster ter kennis gebracht op 18 augustus 2016.

Derhalve is de beslissing niet getroffen binnen voormelde termijn van twee werkdagen, zodat de Commissaris-Generaal zich niet meer binnen de termijn bevond/ bevindt om een beslissing van weigering van inoverwegingname te nemen.

De bestreden beslissing is derhalve strijdig met art. 57/6/2 Vreemdelingenwet en dient om die reden vernietigd."

2.2. De termijn van twee dagen voorzien in artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet, is een termijn van orde aangezien voor de overschrijding ervan geen sanctie is vastgesteld.

Derhalve wordt de schending van artikel 57/6/2, derde lid van de Vreemdelingenwet niet dienstig aangevoerd. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

W. MULS